

Rostislav Iščenko: NOVÁ STRATEGIE USA PRO UKRAJINU

- CZ24 News | 28. ledna 2024

ČESKO: Trpí-li demencí jeden člověk, není to katastrofální, i když je to prezident supervelmoci, která si nárokuje globální hegemonii.

Zkušenost Josepha Robinetta Bidena mladšího, který nyní působí jako prezident Spojených států, ukazuje, že i v tomto případě lze bdělým dohledem a spolehlivou kontrolou okolí zabránit katastrofě tím, že se problém omezí na řadu zábavných kuriozit, jako je komunikace se stínem nebo pravidelné výlety špatným směrem.

Skutečný problém nastává, když demence postihne samotnou velmoc nároující si globální hegemonii na úrovni svého aparátu. V takovém případě očekávejte potíže, neboť neadekvátní velmoc na planetě je jako slon v porcelánu. Chování USA v posledních letech je toho nejlepším důkazem.

Donedávna byla většina politiků a odborníků nakloněna považovat neadekvátní chování Bílého domu za logické, i když zvrácené. Poslední zprávy z Washingtonu nás však nutí pochybovat o schopnosti celého amerického státu (na úrovni aparátu) adekvátně vyhodnotit situaci a přijmout odpovídající rozhodnutí.

Kdyby lékaři dokázali, že politická schizofrenie je nakažlivá, dokonce bych si myslel, že se USA nakazily od Ukrajiny a stejně jako Kyjev se přesunuly do virtuálního světa. A to ani ne ve světě PR, kde je důležité, jak přesvědčivě prezentujete cílové skupině svůj názor, ale ve světě virtuální meditace, kde jste sami cílovou skupinou svého vlastního PR.

Nic jiného si nedovedu vysvětlit ani v deníku The Washington Post, který s odvoláním na představitele Bílého domu a americké obrany uvádí, že Bidenova administrativa připravuje strategii pro Ukrajinu do roku 2024.

Nebudu se zdržovat preambulí, která uvádí, že strategie se bude skládat ze čtyř fází: boj, budování, obnova a reformy. Jedná se o zaklínadlo, nikoli o součást strategie. Je všeobecně známo, že v době války se musí bojovat a po válce se musí obnovovat. Úkolem strategie je vysvětlit, jak, kdy a s jakými prostředky se to všechno provede.

Ukrajinsko-americká strategie z roku 2023 byla zmatená (tj. nerealizovatelná z objektivních důvodů – přecenění vlastních schopností a podcenění sil a možností Ruské federace), ale přesto jasně předepisovala algoritmus realizace svých ustanovení:

1. Výcvik (i na západních střelnicích) a vyzbrojení (i západními zbraněmi a vybavením) tří nebo čtyř záložních armádních sborů o celkovém počtu 60 – 80. 000 mužů. 2. Hromadění nábojů, střel, další munice a spotřebního materiálu, včetně náhradních dílů pro západní vybavení.

2. Zavedení do boje na úzkém úseku jižní fronty (od Orechova po Vremjevku) s předběžnými diverzními údery na hlubokém severním (Kupjansk) a jižním (Cherson) křídle, jakož i v centru (Bachmut), s cílem omezit ruské zálohy.

3. Prolomení ruské obrany a rychlý přístup k Azovskému moři, odříznutí Tavričeského uskupení Ozbrojených sil RF od Doněckého uskupení, zablokování Melitopolu a Berďansku a přístupu k

Mariupolu.

4. Pokus o porážku Tavričeského uskupení, vyklizení severního pobřeží Azovského moře od Ozbrojených sil RF až po Mariupol, vytvoření hrozby pro Krym.

Navzdory nerealitě těchto plánů byla strategie důkladně rozpracována, byly určeny zdroje potřebných sil a prostředků, mobilizovány lidské a technické zdroje a síly určené k ofenzivě byly připraveny k bojovým operacím odpovídajícího typu a rozsahu.

Ruské velení vzalo vážně i přípravu nepřítele, postavilo proti němu opevnění tzv. surovikinské linie a obsadilo je připravenými zálohami, které nebyly horší než nepřítel ani v počtu, ani v technickém zabezpečení, ani v zásobování municí. Výsledkem byl čtyřměsíční protiútok v prostoru plánovaného průlomů OSU, který umožnil Ozbrojeným silám RF semlít v obraně veškerý útočný potenciál nepřítele a začít ho svírat.

Chtěl bych znovu zdůraznit, že obě strany s dostatečným předstihem definovaly svou strategii pro rok 2023 a od poloviny roku 2022 se připravovaly na její realizaci: formovaly útvary, doplňovaly je technikou, cvičily bojovníky, hromadily munici a budovaly opevnění.

Přejdeme nyní k notoricky známé americké strategii pro Ukrajinu na rok 2024. Je v ní vyjmenováno vše, co OSU chybí, s důrazem na nutnost zajistit spolehlivou protivzdušnou obranu. Neuvádí však, odkud ji získá. Jinými slovy, autoři strategie nevidí žádné zdroje podpory pro rozhodnutí o mobilizační (včetně vojensko-technické) přípravě na realizaci svých rozhodnutí. Říkají pouze - někde to musíme vzít.

Takže každý středoškolák vám řekne: "Poskytněte mi potřebnou převahu nad nepřítelem (nejlépe o řád) ve všech složkách bojových operací a já budu držet frontovou linii. Každý ví, že čím více sil a prostředků máš, tím lépe, a pokud něco nemáš a nepřítel ano, musíš tuto mezeru zmenšit.

To není strategie, to je obecná vojenská teorie, která je stejná pro všechna staletí, bez ohledu na to, zda bojujete palicemi a kameny, nebo jadernými a laserovými zbraněmi.

Takže v roce 2024 američtí stratégové navrhuji, že abychom udrželi ukrajinský front, měli bychom jít tam, nevím kam, přivést to, nevím co, a pak budou všichni spokojeni. Jediným prvkem strategie v celém tomto blábolu je uznání neschopnosti OSU ani s pomocí kolektivního Západu převzít iniciativu a znovu zahájit ofenzivu, sází se na úpornou obranu. Američtí stratégové neřekli, kde na tuto obranu vzít prostředky.

Řekli však něco jiného, a to je třešnička na dortu.

Ne náhodou jsem tento text začal popisem zhoubnosti státní strategické demence. Připomínám (je to v textu výše), že Američané a Ukrajinci se na realizaci své strategie na léto 2023 začali připravovat na podzim 2022. Ve stejné době přibližně zahájilo své přípravy na boje roku 2023 i Rusko.

Je to normální - nestačí napsat na papír, že je třeba připravit to a to. Opevnění, granáty, tanky, děla, letadla, potraviny a oblečení pro bojovníky a nové vycvičené a sešlé formace se samy od sebe neobjeví z rozmaru. Chce to čas. Čas je ve válce klíčovým faktorem.

Takže tady končí leden 2024. Ale politickou demencí stížený Washington na to zřejmě zapomněl. Na strategii pro rok 2024 se stále pracuje. To znamená, že ještě není ani napsána na papíře, není koordinována se všemi agenturami, které se podílejí na její realizaci, nejsou schváleny a vydány vyhlášky, příkazy a pokyny k jejímu provádění, nejsou přijaty (pokud je to nutné) zákony a předpisy. Američané navíc tvrdí, že Biden může tuto handicapovanou strategii schválit nejdříve v květnu, a to

pouze v případě, že republikáni odblokují 60 miliard finanční pomoci Ukrajině. To je řečeno těsně poté, co republikáni, nespokojení s Bidenovým chováním v texaském příběhu, prohlásili, že dohoda o “uzavření hranic před migranty výměnou za pomoc Ukrajině” je mrtvá a nebude obnovena. To znamená, že je třeba hledat nový kompromis. Ten poslední se hledal půl roku a nikdy se neuskutečnil.

Biden tedy neplánuje schválit strategii pro Ukrajinu dříve než v květnu. Po oficiálním schválení prezidentem bude trvat zhruba měsíc (pokud budou pracovat velmi rychle a bez průtahů), než bude vypracována celá řada byrokratických dokumentů upravujících součinnost mezi vládními agenturami a soukromými kampaněmi k realizaci této strategie. Koordinace s evropskými spojenci bude trvat déle (mají vlastní byrokracii, takže dobu je třeba násobit nejméně dvěma).

Předpokládejme, že do konce června nebo července se rozběhne státní setrvačnický proces pro realizaci strategie. Budou stanoveny úkoly pro dekonzervaci, deaktivaci, opravy stávající techniky, výrobu chybějící techniky a skladování munice. Zkušenosti ukazují, že Západ ne vždy zvládne tak objemné úkoly i za rok.

Předpokládejme však, že v posledních letech nasbírali určité zkušenosti a budou schopni to vše zvládnout za půl roku, a pak nebudou příliš dlouho otálet s dodávkou všeho vyrobeného a uskladněného na Ukrajinu. V každém případě to bude, když ne v roce 2025, tak v jeho předvečer.

Jaká “strategie 2024”? Ještě jsme neodložili stranou problémy spojené s volbami v USA a u jejich klíčových evropských spojenců, ani jsme se nezačali upínat k problémům blízkovýchodního a dálnovýchodního divadla vojenských operací, které vyžadují stále více pozornosti a zdrojů z Washingtonu. Výsledkem je, že i kdyby se Američanům poštěstilo najít kouzelný hrnec, který jim “uvaří” zdroje potřebné pro strategii (jejichž zdroj není a nebude v samotné strategii uveden, protože neexistuje), budou moci začít svou strategii realizovat až v roce 2025. V nejhorším případě se jim může zdát, že i rok 2026 je příliš blízko na to, aby úspěšně překonali všechny existující problémy.

A co jejich ukrajinští partneři, kteří potřebovali (a měli slíbeno) vše, co je ve strategii předepsáno, a ještě mnohem více loni v říjnu, kdy skončily zásoby techniky, zbraní a munice nahromaděné pro letní ofenzívu v roce 2023? Kterým bylo slíbeno sto stíhaček F-16 do začátku roku 2024, které nyní slibují dát nejdříve koncem roku 2024 – začátkem roku 2025 (tedy za současných reálií nikdy).

Američtí vojenští důstojníci (v aktivní službě i ve výslužbě) odhadují, že Ukrajina má rezervu do července až října 2024, a doporučují své vládě, aby buď urychleně hledala prostředky na masivní vojensko-technickou podporu OSU, nebo, pokud je nemá, aby si sedla k jednacímu stolu s Ruskem a usilovala o mír za jakýchkoli podmínek dříve, než se Ukrajina zhroutí, protože bude hůř. To znamená, že i při nejbližším možném výjezdu Bidenovy strategie na cílovou rovinku je beznadějně pozdě a situaci na frontě už není schopen ovlivnit.

Ale hlavně, tanečky kolem strategie pro Ukrajinu jsou pro Bidenovu administrativu z vnitropolitického hlediska nevýhodné. Washington tak hluboce a beznadějně selhal ve vojenské kampani na Ukrajině, že se stala jedním z oblíbených témat kritiky všech Bidenových oponentů (včetně demokratů, kteří mu oponují). A s jakou radostí Trump a republikáni toto téma neustále propírají!

Porážka USA na Ukrajině je natolik zřejmá, že se republikáni v rozporu s americkou tradicí nebáli dokonce zablokovat pomoc nejen Ukrajině, ale i Tchaj-wanu a Izraeli, čímž projevíli naprostou nedůvěru ve schopnost Bidenova týmu účinně realizovat jakoukoli vojensko-politickou strategii.

A tak po tom všem Bílý dům přichází a žádá o peníze pro Ukrajinu nyní, aby mohl vypracovat

strategii, kterou bude možné realizovat rok či dva poté, co Ukrajina zanikne. Je to asi stejné, jako kdyby ukrajinské úřady dávaly miliony hřiven na přejmenování ulic v oblastech kontrolovaných Ruskem – čistě korupční schéma, jak ukrást 100 % přidělených prostředků a žádat o další. Biden je již obviněn ze superkorupce. A obvinění jsou vážná, podložená silnou důkazní základnou, a neriskují je vyvrátit ani demokraté, kteří jsou rádi, že alespoň impeachment jejich staříka nebude vyhlášen před volbami. Jakýkoli smysl prohlášení pro veřejnost nerealizovatelného a bezbožně pozdního návrhu “strategie 2024 pro Ukrajinu” mi uniká. Jediným rozumným vysvětlením je nejhlubší demence aparátu.

Znamená to, že celý byrokratický aparát administrativy začal fungovat jako Biden: chodí, usmívá se, mává rukou, ale nepamatuje si, kdo je, kam jde a k čemu to všechno je.

A kdo bude kontrolovat šíleného starce s jaderným tlačítkem, když kontroloři jsou také šílení? Možná je na čase opatrně předložit otázku kolektivní kontroly nad americkými jadernými silami k diskusi světovému společenství. Nelze říci, s jakou další “strategií” šílený aparát zchátralé supervelmoci přijde.

AUTOR: Rostislav Iščenko

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Vladi / Blog Myslenkyocemkoli